

Hallo mensen van Old Grand-Dad

Hebben jullie dat ook wel eens dat je prachtige dromen hebt en als je dan wakker wordt, dat je dan denkt "Oh nee dat kan ook helemaal niet."

Heel lang hadden wij van Het Kroonpad een droom, met onze leerlingen op zeilkamp. Die droom was fantastisch en kwam dankzij OGD nog uit ook. Maar het allermooiste is, in het echt is het nog veel mooier dan dat we ooit hadden durven dromen. Wat een ervaring, dankzij OGD!

Op maandagochtend staan teamleden, ouders, kinderen met heel veel spullen in Loosdrecht op de kade. Tikje gespannen, wat een onderneming, voor veel kinderen de eerste keer dat ze ergens anders gingen slapen en dan ook nog op een eiland. Al snel komen de boten van Sailwise ons en de bagage ophalen. Alle bagage inladen, op de boten stappen, nog een laatste knuffel en de reis begint, op weg naar het Robinson Crusoe eiland.

Als je daar aan land komt heb je letterlijk de gewone wereld achter je gelaten en vorm je met de beheerders en vrijwilligers een hele hechte groep. Samen ga je op avontuur, samen verleg je grenzen, samen doe je ervaringen op waarvan je niet had durven dromen. Drie keer per dag komt er een groot whiteboard tevoorschijn met foto's van de boten die tijdens dat dagdeel worden ingezet. Als leerling krijg je de keus, met welke boot wil jij op pad dit keer. Het doet je wel wat als een leerling naast je zegt "met mijn lijf kan dat toch niet". Tranen in de ogen als blijkt dat hij ongelijk heeft, hier op het eiland kan het wel, zoveel aanpassingen en zoveel lieve zorg, aandacht en betrokkenheid van beheerders en vrijwilligers maken het wel degelijk mogelijk. En al heb je nog zoveel aanpassingen op je eiland en al heb je nog zoveel mensen vol passie klaar staan, het weer heb je niet in de hand. We hadden geweldig mooi weer maar op dinsdag was er overdag geen zuchtje wind.... Zeilen zonder wind is zelfs voor Sailwise wel een dingetje maar niet getreurt er werd een geweldig alternatief bedacht.

Zeilen ging niet, wel kanoën, roeien, op de sup of met de motorboot. We maakten een tocht naar een ander eiland. Daar gingen we lunchen, niks kleffe boterhammen mee, maar gasbranders op de boot en pannenkoekenbakken! En bij een goede lunch hoort natuurlijk muziek. Een collega had een muziekboxje bij zich maar dat bleek niet de bedoeling te zijn, ergens in het gebouw stond ook nog een oude piano, dan nemen we die toch mee op de boot.

Met het nodige duw en trekwerk.... en voor sommige mensen een bezoekje aan de fysio een week later, ging de piano aan boord. Hoe tof is het als je een uurtje moet roeien naar het andere eiland als er dan ineens een grote boot met een piano langs komt om je moed in te spelen. Hier op het eiland is alles mogelijk, zeilen, hoe ernstig je beperking ook is, het kan, ook voor jou. Waterskien zelfs voor leerlingen met een Ernstig Meervoudige Beperking kan het gewoon. Het kan op een veilige en verantwoorde manier, geen risico's. Veiligheid staat voorop en met heel veel passie en overtuiging maakt de crew dat waar. Het voelde ook echt als een groot team, personeel van de school, beheerders, vrijwilligers en kinderen samen beleefden we ons avontuur.

Samen verleggen we onze grenzen, samen maken we dromen waar, samen beleefen we meer dan geweldige dagen. Een van de ouders omschreef het als volgt. Lars, en wij ook, zijn super trots. Eren hele overwinning dat hij dit gedaan heeft. Met name het slapen is een lastig verhaal voor Lars. Regelmatig met kamp hebben we hem op moeten halen, hij was dan echt ziek, totdat hij weer thuis was, dan klaarde hij weer op. Nu ging het goed. Er is een stuk zelfstandigheid bijgekomen op het eiland, hoe fijn is het om dit met school te doen.

Toen ik Lars ophaalde was het iets magisch op de kant. Wat een vrolijke gezichten van iedereen. Het is niet te beschrijven want ieder woord valt in het niet. Petje af voor de school en de vrijwilligers, zij durven het aan om de kinderen zoiets bijzonders mee te geven in hun rugzak. Wat is het fijn dat er sponsors zijn die dit mogelijk hebben gemaakt. Mooier kan ik het denk ik niet verwoorden, wat een ervaring voor iedereen die erbij is geweest. Ook voor de vrijwilligers die de kinderen met tranen in de ogen hebben uitgezwaaid. Ook hun leven is verrijkt door deze ervaring. Heel, heel erg bedankt dat jullie ons deze mogelijkheid hebt gegeven.

Truus Hermkens namens Het Kroonpad